

Barbárok ideje, avagy Laurent Obertone igazsága

2023 július 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

4

Átlag: 4 (1 szavazat)

Mérték

Európa siet?sebben rohan bele önnön vesztébe, mint valaha.

A közeljöv? sötét Franciaországában egy rend?rségi intézkedés egy párizsi külvárosi negyedben tragédiába torkollik. Az egyik csapdába csalt rend?r elveszti a hidegvérét, és válogatás nélkül tüzet nyit. Az iszlamista gettó lángra lobban, amibe az egész város beleremeg. Városról városra terjed tovább a t?z, a köztársaság darabjaira hullik. A rend?röket, a b?nök?ket, a terroristákat, az állami vezet?ket, az újságírókat és az átlagpolgárokat egyaránt maga alá temeti a káosz. Az áram- és vízszolgáltatás gyorsan megsz?nik, az élelmiszerkészletek kimerülnek, nincs többé közrend, kommunikáció, szállítás és orvosi ellátás. A káosz eléri a vidéket, a társadalom széthullik, és a városok az er?szak, a fosztogatók, és hatalmas t?zvézsek áldozatául esnek. Mindent?l megfosztva és magukra utalva a polgároknak fel kell készülniük, hogy szembeszálljanak a pusztítással.

Ismer?s valahonnan? Nem, nem a hírekb?l. A fenti szöveg [Laurent Obertone Gerilla – Franciaország végnapjai](#) cím? regényének háttáplájáról származik. A könyv ennél persze sokkal izgalmasabb, igazi nyári, kétéjszakás kaland. A leírt események a francia hírszerzés lehallgatásain, felderítésein és el?rejelzésein alapulnak. Kétévnyi, szakszolgálatok tagjaitól, valamint terror- és katasztrófa-szakért?kt?l történ? információgy?jtés után az Utoya (a Breivik-ügy) és A francia mechanikus narancs szerz?je megírta a m?vet, „azoknak, akik nem értik”. 2019-et írtunk ekkor. Egy évvel kés?bb jelent meg a saga második kötete, a [Gerilla – Barbárok ideje](#).

A folytatás minden tekintetben felülmúlja az egyébként er?s kezdést. Itt már nincs többé állam, Franciaország összeomlott, a téboly eluralgott, a párizsi kerületeket kalifátusok tartják ellen?rzésük alatt, az els?dleges célpont a fehér lakosság.

Ha valaki (a két kötet elolvasása után is) úgy vélné, hogy Obertone neonáci, a fehér faj fels?bbrend?ségét hirdet?, blablابل, akkor tényleg forduljon szakemberhez, amíg nem kés?. És valaki kölcsönadhatná a példányait Macronnak.

A Gerilla magyarországi megjelenése után már írtam róla, de nem keresem el?, az már történelem, Európa siet?sebben rohan bele önnön vesztébe, mint valaha. 2023-at írunk. Ezért aztán nem fogok itt trianonozni (azt nem mondom, hogy nem, nem, soha, de most éppen nem) vagy egyéb módon kárörvendeni, az meg napnál világosabb, hogy a jelen franciaországi helyzet a borzalmas vérengzésekkel tarkított, gyarmatosításnak nevezett ipari méret? rablássorozat következménye, azt is inkább csak lágyan érinteném, hogy az azt követ? kollektív és túltolt lelkiismeret-furdalásnak szintén. Esetünkben a jelen érdekelne. Hogy feláll-e végre legalább néhány magát liberálisnak gondoló értelmiségi, és közli-e némi (valódi) lelkiismeret-furdalással az elcsukló hangjában, hogy madames et monsieurs, ezt el tetszettünk b...szni. Az öngy?löletünk?l (és ki tudja még, mib?l) fakadó tudatzavarunk következménye, hogy most itt tartunk.

Sok pénzt kaptunk azért, hogy gyengítsük az államot, és hogy annak többséget alkotó polgárai ne merjék kimondani, amit valójában gondolnak, és hogy a haza a polgárháború szélén tántorog. Mert mintha gyújtogatnának, fosztogatnának, lincselnének, csonkítanának éppen, és nem el?ször. És mi most bocsánatot kérünk mindenkit?l.

Apropó, polgárháború! Mathieu Bock-Coté kanadai esszéista azt írja a Le Figaróban megjelent rendkívül érdekes cikkében, hogy téves az a közvélekedés, amely szerint polgárháború robbant ki Franciaországban, a helyzet ennél sokkal súlyosabb. Szerinte Párizs és több nagyváros egyszer?en ostrom alá került, és ezt a tömeges bevándorlás és a vele járó demográfiai változások okozták. Mert

egy polgárháborút ugyanazok az emberek élik meg, és megosztja a családokat, szétszakítja a közösségeket és mindenekel?tt ideológiai szenvedély hajítja, ez a f? karaktere. Viszont a jelenlegi eseményeket pont azok idézték el?, akik nem hisznek abban, hogy ugyanahhoz a néphez tartoznak.

Pontosnak t?nik. Különösen, ha hozzátesszük, hogy (egyel?re) nagyvárosok kifosztása zajlik, az ország számára elveszett „fiatalok”, „fiúk” az élcsapat, akiket a progresszív szociológia még mindig úgy ábrázol, mint a posztkoloniális Franciaország mártírjait, holott kábítószer-keresked?k, iszlamisták vagy egyszerre mindkett?k, akik a n?k folyamatos molesztálása után elérkezettnek látták az id?t egy újabb hódításra.

Ez van most. És hogy milyen messzire kerültünk attól, amit néhány évvel ezelőt sokan úgy gondoltunk, hogy a multikulti a kulturális sokszínűséget hozza majd magával, és hogy a befogadás szigorúan és csakis keresztényi cselekedet, erkölcsi kötelesség, az egyszerűen döbbenetes.

Borítókép: Randalírozók és rendőrök összecsapása Marseille-ben (Fotó: AFP/Clement Mahoudeau)

Hegy Zoltán - www.magyar nemzet.hu

Ajánló